

Tema central FESC 2021

La FESC compleix 10 anys en aquesta edició. L'economia solidària ha crescut molt en aquest temps i la FESC amb ella i creiem que aquest és el moment idoni per aturar-nos a mirar el camí recorregut i dibuixar plegades l'horitzó al que aspirem a arribar en la propera dècada.

Aquesta data tan assenyalada arriba en un any en que se'ns ha repetit fins a la sacietat el conflicte entre l'economia i la vida; se'ns diu que s'ha d'aturar l'economia per a cuidar la salut col·lectiva. Des de la XES defensem que aquesta és una falsa dicotomia. El que la pandèmia ha visibilitzat és el model d'economia capitalista entra en crisi i col·lapsa quan cal resoldre necessitats col·lectives, com ara gestionar una emergència sanitària.

Des de l'ESS defensem que **és possible fer una economia per la vida**, una economia que resolgui les necessitats socials posant a les persones i el planeta en el centre i que de fet és l'única possible per poder construir un món que mereixi ser viscut. **L'economia solidària ja està construint moltes propostes que ho demostren i volem que la FESC serveixi per reivindicar-les i, sobretot, reflexionar juntes sobre tots els reptes que tenim per endavant.**

Aquest any ens ha fet qüestionar moltes coses i ens llença algunes preguntes que poden ser clau per avançar en els propers 10 anys:

- Davant d'un capitalisme que ens individualitza i ens aboca a competir, la pandèmia ha vingut a demostrar-nos que res ens fa més resilient que **la solidaritat i el suport mutu**. A cada barri a cada poble s'han organitzat les veïnes per donar suport i cobrir necessitats bàsiques allà on no arribava el mercat ni les administracions. Des de l'ESS també hem estat allà donant suport i defensant que **la intercooperació** és la millor estratègia que tenim per créixer juntes. Posem en valor la feina feta però plantegem-nos també: com ens volem organitzar col·lectivament per encarar la propera dècada.
- Els primers mesos de confinament van fer visible que n'hi ha **feines que són "essencials" per sostenir la vida**. També que algú, el govern central en aquest cas, i no una mà invisible, ha decidit quines són. Això obri noves preguntes sobre quina economia volem i sobre qui ha de decidir. Com es valoren des de l'economia imperant aquestes feines essencials? Hi ha feines valuoses i feines innecessàries? Quines feines són les més reconegudes amb prestigi i diners en la nostra societat? I en l'economia solidària? Quines propostes tenim per **fer dignes i revaloritzar totes les feines essencials per a la vida**? Estem teixint alguna estratègia per desplegar i prioritzar un teixit productiu i reproductiu sobre aquestes feines essencials?
- Més enllà de les feines essencials, a més, també necessitem moltes altres feines per cobrir moltes de les dimensions de la vida: la cultura, el lleure, l'esport,... Amb tot, volem **poder discernir entre feines socialment útils i d'altres que són directament nocives per la vida i el planeta** o com els bens de luxe per tal de poder defensar una economia que no inclogui aquestes últimes.
- En un any en què s'ha hagut de forçar a obrir llicències per poder fabricar respiradors per salvar vides; i en què és possible que molt poques companyies és lucrin per la patent d'una vacuna, no podem obviar que les llicències privatives van en contra del bé comú i en ocasions podrien estar atemptant contra la vida. Tenim la mirada posada en aquesta **dimensió procomú de l'economia**, com podem avançar per enfortir-la des de l'ESS?
- Aquesta crisi és pluja sobre mullat d'altres qüestionaments i col·lapses que està vivint el nostre planeta. Com estem incloent la **perspectiva ecofeminista** en l'economia i el treball, quins reptes ens queden per abordar? Com encarem des de l'ESS el **collapso climàtic**, quines eines construïm per revertir-lo? Quin és el paper de l'ESS davant de **l'auge del feixisme i l'autoritarisme**? Com contribuïm a construir societats i economies diverses i combatim les desigualtats d'un sistema racista, classista i capacitista?